

Motion till riksdagen 2019/20:3155

av **Markus Wiechel (SD)**

Förenklad bygglovshantering

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ta bort bygglovshanteringen för kommuner på industrimark och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en förenklad hantering av bygglov för lantbrukare och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över de förändringar som gjorts efter att bygglovshanteringen i nämnda fall tagits bort från kommunerna och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reformera tillståndskravet för attefallshus och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utökad yta för attefallshus och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om icke hälsovådliga störningar och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Problem med en mindre flexibel och onödigt byråkratisk hantering av bygglov drabbar småföretagare, lantbrukare, större industrier och såklart privatpersoner. Kort och gott drabbas hela vårt samhälle, varför det finns skäl att hela tiden se över de rutiner som finns kring beviljande och hantering av bygglov. Inte minst när byggnation inte berör andra än dem som önskar bygga nytt går det att göra ett flertal förenklingar som både underlättar byggprocessen och minskar kostnaderna samtidigt som det kan generera ökade skatteintäkter och en förbättrad livssituation för enskilda.

Bygglovshantering på industrimark

Den svenska industrin är på intet sätt död utan bör snarare ses som något som vi är och även framöver kommer att vara beroende av. Flera av dessa är i behov av att bygga nytt för att utveckla sina verksamheter. Det finns dock i flera kommuner en rad olika problem som följd av allt som enskilda näringsidkare och företagare behöver göra innan bygglov kan beviljas. Detta föranleder en förlust av arbetstimmar för anställda och företagen tvingas stå med onödiga kostnader. Dessa kostnader drabbar i slutändan såväl enskilda individer som samhället.

I vissa kommuner sköter man hanteringen av bygglov på industrimark på ett smidigare sätt än andra. De företag som önskar bygga ut sin verksamhet får själva ta reda på vilka krav som ställs för att därefter börja bygga utan att kommunen behöver inspektera. På så sätt kan arbetarna börja tidigare och processen för företagen blir betydligt smidigare. Varje kommun kan redan i dag försöka att följa positiva exempel, men det absolut enklaste sättet att lösa dessa problem på är att från nationell sida förenkla hanteringen för samtliga inblandade och sedan följa upp utvecklingen. Det är särskilt de små företagen som kräver mer hänsyn då det trots allt är dessa och inte de stora industrierna som sammantaget sysselsätter flest invånare och skapar nya jobb.

Vårt land behöver industrierna. Det ligger i allra högsta grad i Sveriges intresse att stötta utvecklingen av såväl den storskaliga som den småskaliga industrin, då den spelar en mycket viktig roll för att skapa jobb och behålla kvalificerad arbetskraft. Regeringen bör därför se till att ta bort hanteringen av bygglov för kommuner om det sker på industrimark genom att se på positiva exempel.

Bygglovshantering för lantbrukare

Vad vi också har sett är hur flertalet lantbrukare drabbas av olika kommuners ineffektiva hantering av bygglov. Ett exempel är bönder som behöver ansöka om bygglov för mindre tillbyggnader, som ofta krävs för en utökad och kanske mer genomgående verksamhet, alternativt för att livet på gården ska bli mer trivsamt. Detta trots att den berörda gården oftast ligger avskild från annan bebyggelse och därmed inte stör förbipasserande.

Till följd av hård internationell konkurrens, förhållandevis låga livsmedelspriser och allt högre bränslekostnader har bönder fått det svårare, varför en stor del av den svenska livsmedelsproduktionen har lagts ned. Den byråkratiska hanteringen av tillstånd för dessa bönder gör att man underlättar för detta att fortgå. I stället bör Sverige värna och främja närproducerad mat. Befintliga bönders möjlighet att kunna fortsätta och kanske utöka sin verksamhet måste bli bättre, inte sämre.

Om vi som exempel tar en bonde som i dag föder upp egna djur är det både bättre för djuren och för miljön om de kan slippa transport till ett slakteri när det är läge för slakt. I dag måste en bonde som föder upp ett djur tvingas gå in i den byråkratiska labrynten för att kunna utöka sin uppfödarverksamhet med ett gårdsslakteri. Vi bör uppmuntra till verksamheter där ett djur föds, lever och slaktas på samma gård. Avsaknaden av transporter och olika stressmoment bör ses som en viktig del av djurvälståndet och samtidigt en miljövinst. Regeringen bör återkomma med förslag som syftar till att lantbrukare på glesbygden slipper att ansöka om lov för mindre tillbyggnader.

Reformerat tillståndskrav för attefallshus

Under alliansregeringen infördes en möjlighet för fler att bygga så kallade attefallshus. Attefallshus får uppföras i omedelbar närhet till ett bostadshus och den högsta höjden från mark till taknock får vara 4,0 meter. En fastighetsägare får bygga fler än ett attefallshus, dock får den totala arean på byggnaden inte överstiga 25 kvadratmeter. Attefallshuset kan användas som en självständig bostad eller som förråd, gäststuga eller garage. Tanken med reformen var god, då det skulle öka bostadsutbudet genom förenklade regler för utbyggnation, dock har reformen på sina håll inte gett önskvärda effekter.

Åtgärderna för attefallshus får utföras oavsett vad detaljplanen anger om till exempel hur stor area som får bebyggas på varje tomt, dock måste det anpassas till omgivningen. En kommunal byggnadsnämnd kan i en detaljplan bestämma om åtgärden kräver bygglov (om den utförs i en värdefull miljö). Bygglov krävs också om åtgärden ska utföras på byggnader eller i bebyggelseområden som anses vara särskilt värdefulla. Det finns likaså särskilda regler för om en person vill uppföra ett attefallshus inom eller i anslutning till områden som klassas som riksintresse för totalförsvaret.

Då grundtanken med reformen var god men den inte har nått önskvärda effekter bör regeringen återkomma med förslag för att ytterligare förenkla processen för fastighetsägare att bygga attefallshus.

Utökad yta för attefallshus

Vid småhus spelar varje kvadratmeter stor roll. Av den anledningen var det många som gladdes åt Boverkets uttalande i sin rapport 2018:17 som visade på goda förutsättningar att ändra den nuvarande storleksmässiga begränsningen av lovbefriade komplementbostadshus/komplementbyggnader (i 9 kap. 4 a § PBL) från 25 till 30 kvadratmeter i byggnadsarea. En sådan förändring kan göra husen mer attraktiva att använda som bostad och vi har på senare tid sett hur flertalet företag har anpassat sina färdiga husplaner för just detta. Regeringen bör återkomma med förslag till riksdagen där den totala ytan för ett attefallshus ändras till 30 kvadratmeter i stället för dagens 25.

Icke hälsovådliga störningar

Flera ansökningar om bygglov avslås på grund av störningar som inte går att beteckna som hälsovådliga. Det handlar alltså om avslag i bygglovsärenden trots att den sökande godtar och är fullt medveten om befintliga störningar. Kommunen i fråga riskerar nämligen krav på åtgärder mot de aktuella störningarna i ett senare skede.

Även vid ett ägarbyte där bygglov redan har godkänts kan det uppstå problem trots att fastigheten har exponerats för en icke hälsovådlig störning som de ursprungliga ägarna har godtagit. Såväl personer som ansöker om bygglov som de som förvärvar en bostad har ett eget ansvar för deklarerade och uppenbara störningar som den aktuella bostaden är exponerad för. Av den anledningen är det orimligt att i efterhand ställa krav på kommunen eller en annan instans.

Reglerna för bygglov måste ändras för att uppenbara icke hälsovådliga störningar i anslutning till fastigheter i framtiden ska tillåtas. Detta bör ligga på den bygglovs-sökandes ansvar snarare än någon annans. Den eventuella störningsbelastningen bör föras in i ett belastningsavtal som framöver följer med fastigheten och detta bör gälla

alla framtida köpare av fastigheten. En person som förvärvar en fastighet ska aldrig i efterhand ha möjligheten att komma med krav på åtgärder mot störning eller verksamhet som redan vid förvärvandet låg för handen.

Markus Wiechel (SD)